

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesisius

Sammieli, 1613

Quid sit Superbia, quot eius species, & remedia. c. 3. 4. & 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

Quid sit Superbia, quot eius species, & remedia Cap. 3.

4. & 5.

Superbia est* appetitus celsitudinis perversæ voluntatis. Superbia namque non in cognitione, sed in appetitu, & volitione, consistit; qua homo vult esse superius, quod est, vel potest esse, siue tale se reputer, siue talis velit haberi in aliorum iudicio. Superbiæ quatuor sunt species. * Prima. Cum quis sic propriam excellentiam appetit, ut bonum, quod ab altero habet, sibi tribuat, ac si ex se haberet illud, ponendo in ipso ultimum finem. * Secunda, Quando bonum quod ab alio habet, absque suo merito habere cupit, vel sibi tribuit ac si ex proprio merito ei datum esset. Tertia. Cum quis sibi illam excellentiam tribuit, quam non habet, & de contrario

Ee iij

dolet.* Quarta. Cum quis excellentiam super alios appetit, & in ea finem ponit, idque propria, aut aliorum existimatione, vel desiderio, vel opere, quatenus alios contemnit, & vult se ab illis tanquam excellentem haberi, & de contrario dolet. Est verò superbia tunc tantum peccatum mortale, cum quis Deum ipsum contemnit, vel eius præcepta, ita ut sit paratus ea potius transgredi, quam quidquam de sua illa excellentia remittere, vel ex ea damnnum notabile inferat proximo in bonis honoris, vel famæ. Optima remedia contra superbiam sunt, ut homo humiliter consideret suam imbecillitatem, paupertatem, & impotentiam. Et quàm sit Angelis, & Dæmonibus inferior, & quod quicquid habet, accepit à Deo, cui superbiendo maxime fit odiosus: multis se priuat bonis.

& vi
perp

De

V

super
Van
festa
dum
tum
re q
boni
pro
prop
spiri
cati
est
eo,
gni
tu
le.*
licu

& virtutibus, quibus se indignum
perpetuò reddit.

De Vana gloria. Cap. 6. & 7.

Vana gloria est* appetitus
glorię inordinatus ; & in
hoc à superbia differt, qui a
superbia ipsã appetit excellēciam:
Vana gloria autē excellētię mani-
festationē. Glorię appetitus si secū-
dam rationem sit, non est peccas-
tum, sed actus bonus: vt si sit de
re quæ mereatur laudem, & in
bonum finem, vt Dei laudem, vel
proximi vtilitatem, vel etiam ob
propriam siue corporalem, siue
spiritualem. Tunc autem erit pec-
catū, quando erit inordinatus, id
est quando quis appetit gloriã de
eo, quod non habet, vel supra di-
gnitatem suam, & merita. Qua-
tuor autem in casibus est morta-
le.* Primo, quando quis de morta-
li culpa laudari cupit, vel ob mor-